

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. XXV. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-falster01-shoot-idm140591136044496.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Om den menneskelige sjæls væsen udtaler F. sig med samme forsigtige skepticisme og samme ortodokse forbehold som m. h. t. spøgelsetroen (I,1). Angående xxvi legemets opstandelse fremsætter han (I,9) den utvivlsomt rigtige, men meget ængsteligt indsvøbte tanke, at opstandelsen ikke er en oprindelig jødisk lære, men stammer fra de gamle Persere. Hans yndling blandt kirkefædrene er Lactantius, hvis elegante og noget verdslige veltalenhed og stærke berøring med de hedenske klassiske forfattere utvivlsomt har tiltalt ham særlig; i fremstillingen af L.s kætterske meninger (I,26), der på flere punkter nærmer sig noget til Arianisme og andre mere eller mindre rationaliserende retninger, sporer man en sympatetisk understrøm af velvilje, og F. ender med at fastslå, at L. trods alt må kaldes en god og oprigtig kristen. - I sin fortolkning (III, n) af det vanskelige sted i Pavli breve (1. Cor. 15,32) om apostelens dyrekampe fastholder F. den bogstavelige forståelse af Pavli ord; men man har en fornemmelse af at der gemmer sig en vis underfundighed i dette standpunkt, idet han ved at drive mirakelsynspunktet ud i dets yderste konsekvens just opnår at godtgøre dets urimelighed. - I en discurs om verdens alder (III,16) forsvarer F. af historiske forsigtighedsgrunde den gængse tidsregning fra verdens skabelse; usikre overleveringer fra Kina o. l. kan ikke rokke herved. Derimod tror han ikke på rigtigheden af den gængse antagelse om verdens alderdom og svækkelsestilstand, der efter hans mening strider imod troen på Guds almagt og forsynsstyrelse; naturen er lige så rig og frugtbar i vore dage som den altid har været. Lige så urimelig er den gamle tro på at jorden forud var befolket af kæmper; menneskenes størrelse er ganske den samme nu som på Adams tid.